

ZUZANA KŘOVÁKOVÁ

Odpusťte, neznám dobře tvorbu malířky Zuzany Křovákové, ale musím říci, že je adekvátní salonu Petry Kocianové.

Její obrazy jsou skutečně blízkým designem textilního aspektu – látek, a to nádherného stylu, k použití vytvoření šatů, kostýmů. Myslím si, že je to také její smysl. Stvořit obraz i s touto dekorativní možností. Neříkám, že není obrazem vyjadřujícím myšlenku, pocit a výraz. V každém směru je charakterem osobnosti malířky, o něm hovoří, a to ne špatně, ba právě naopak.

V jejich obrazech je radost, pohoda a touha obohatit nejen sama sebe. Není to skleróza, ale naopak viditelný vývoj vlastní malířské řeči. Říkám vlastní, protože dnes velmi citlivě a kriticky chápané.

Zde nás v tomto díle malířka přesvědčuje o své unikátní výtvarné řeči. Semiontika je jasná bez sofistiky a sofismat.

Každý mluví, tak jak žije. Řeč totiž prozrazuje a odkrývá tajemství duše, říkají klasikové.

Přejme malířce v historii malířství úspěchy další a další.

Ať se jí i nadále daří!

*Paně máno milo, více rád i přátelsky
Karel An
vulgo Křivan*